

การปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต

ประภา นัครา¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับข้อมูลเชิงประจักษ์ 2) ศึกษาระดับการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต และ 3) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและอ้อมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยกลุ่มประชาชนในภูเก็ต กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้อัตราส่วน 5 หน่วยต่อหนึ่งตัวแปรสังเกตได้ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 คน วิเคราะห์ความสอดคล้องกลมกลืนโดยใช้ค่าสถิติ Chi-Square ค่าดัชนีระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) และดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) วิเคราะห์ระดับการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและอ้อมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้สมการโครงสร้าง (SEM) และใช้ค่า Chi-Square ทดสอบความสัมพันธ์ ของตัวแปร ผลการศึกษาพบว่า

ผลการศึกษาพบว่า

1) รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ($X^2=29.67$ df = 19 P-value = 0.056, RMSEA= 0.048, RMR = 0.037, GFI = 0.98 AGFI = 0.93 Rel. X^2 เท่ากับ 1.562 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า

¹ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต

2) ระดับการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ตมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง เท่ากับ 3.28 3) ปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและอ้อมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ตมีทั้งหมด 4 ตัวแปร คือ การสื่อสารประชาสัมพันธ์ ทักษะการรับรู้ และความพึงพอใจ

คำสำคัญ: 1.นโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2.การปฏิบัติตามนโยบาย 3. ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

The compliance of the alcoholic beverages control policy in Phuket

Prapa Nakara²

Abstract

The purposes of this study are 1) to validate a consistency of the causal structure model of the compliance of the alcoholic beverages control policy to empirical data. 2) To study the level of the compliance of the alcoholic beverages control policy. 3) To investigate both direct and indirect determinants which affect compliance of the alcoholic beverages control policy. This research employed quantitative methodologies. The quantitative method utilized questionnaires created by the researcher to ask samples of people group. Determined the sample size by using the ratio 5 units per observed variable. The sample consisted of 250 people groups. Analyzed the consistency by using Chi-Square, GFI, AGFI and RMSEA and analyzed the level of the compliance of alcohol control policy by using mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.). The casual factors,

² Academic public Health Expert Phuket Provincial Health Office

both direct and indirect to the compliance of the alcoholic beverages control policy were analyzed by using structural equation modeling (SEM) and using the Chi-Square test relationships among variables.

This study finds that 1) the causal structure model of the compliance of the alcoholic beverages control policy were valid and well fitted to the empirical data. ($\chi^2 = 29.67$ df =19 P-value = 0.056, RMSEA = 0.048, RMR = 0.037, GFI = 0.98 AGFI = 0.93 Rel. χ^2 = 1.562) 2) The mean of the compliance of the alcoholic beverages control policy in Phuket was found to be moderate (3.8). 3) Both direct and indirect determinants which affect compliance of the alcoholic beverages control policy consisted of 4 factors: (1) Public relations, (2) Attitudes, (3) Perceptions, and (4) satisfaction.

Keywords: 1. the alcoholic beverages control policy 2.The compliance of policy 3. Causal relationship

1. บทนำ

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุของการเกิดการบาดเจ็บรุนแรงและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบก ซึ่งในแต่ละปีมีผู้เสียชีวิตสูงถึงกว่า 12,000 คน หรือคิดเป็นวันละ 33 คนหรือชั่วโมงละ 1 คน³ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มความรุนแรงในครอบครัวถึง 4 เท่า⁴ ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพโรคเรื้อรังต่างๆ กว่า 60 โรค เช่น มะเร็งตับความดันโลหิตสูงโรคหัวใจและโรคเกี่ยวกับสมอง (บัณฑิต ศรีไพศาลและคณะ, 2551) สร้างภาระโรครมากกว่าประโยชน์ 28.70 เท่า⁵ รวมถึงการสูญเสียทางเศรษฐกิจ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งถูกกฎหมายแต่ก็ยังมีการควบคุมการจำหน่ายและการบริโภคในเกือบทุกประเทศทั่วโลกเพราะการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดผลกระทบในเชิงลบมากกว่าเชิงบวก ผลกระทบของการดื่มแอลกอฮอล์ไม่ได้จำกัดเฉพาะปัญหาสุขภาพส่วนบุคคลของผู้บริโภคแต่ยังมีผลกระทบทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ต่อครอบครัวและบุคคลอื่นในสังคมด้วยทั้งนี้พบว่าความสูญเสียเหล่านี้มีมูลค่ารวมคิดเป็นร้อยละ 1.99 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศโดยเมื่อคิดต้นทุนดังกล่าวต่อหัวประชากรจะมีค่าประมาณ 2,391 บาทต่อคนต่อปี เป็นสิ่งยืนยันอย่างเป็นรูปธรรมว่าต้นทุนหรือมูลค่าความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นมีมากกว่ารายรับที่รัฐบาลได้จากภาษีสรรพสามิตอย่างชัดเจนจากสถิติของกรมสรรพสามิต พบว่าในปี พ.ศ. 2549 รัฐบาลเก็บภาษีสรรพสามิตได้ 72,871 ล้านบาท ในขณะที่ต้นทุนความสูญเสียทางเศรษฐกิจของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นสูงถึง 156,105 ล้านบาท⁶ จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นได้ว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่สินค้าธรรมดาจำเป็นต้องออกกฎหมายควบคุมเพื่อปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์

³ ตำรวจแห่งชาติ, สำนัก. (2553). **อุบัติเหตุจราจร**. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

⁴ พงษ์เดช สารการ และเยาวเรศ คีระนาค. (2551). **พฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการกระทำความรุนแรงต่อสตรีในจังหวัดขอนแก่น**. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

⁵ World Health Organization. (2007). **Evidence-based strategies and interventions to reduce Alcohol - related harm: Global assessment of public-health problems caused by harmful use of alcohol**. Geneva: World Health Organization.

⁶ มนทรัตม์ ถาวรเจริญทรัพย์ และคนอื่น. (2551). **การศึกษาต้นทุน ผลกระทบทางสังคมสุขภาพ และเศรษฐกิจของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย: โครงการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายด้านสุขภาพ**. หน้า 55-59, 66. กรุงเทพฯ: กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.

ปี 2551 รัฐบาลได้ประกาศนโยบายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีวัตถุประสงค์เพื่อลดจำนวนผู้ดื่มรายใหม่ โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชน และลดปริมาณการบริโภค สร้างนโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลดผลกระทบทางสุขภาพเศรษฐกิจและสังคมจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำกัดและลดความรุนแรงของปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมีสาระนโยบายดังนี้ 1. ห้ามขายและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่สาธารณะ ได้แก่ (1) วัดหรือสถานที่ปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา (2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ (3) สถานที่ราชการ (4) หอพัก (5) สถานศึกษา (6) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง (7) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป 2. ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด 3. ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ 4. ห้ามจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย เช่น ลดราคา แจก แถมหรือแลกเปลี่ยน เป็นการจูงใจให้บริโภค 5. ห้ามผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงให้ผู้อื่นดื่มทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อม⁷

ปัญหาสุขภาพ ปัญหาสังคมและอาชญากรรมต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ตมีสาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น ปัญหาอุบัติเหตุจราจรและการบาดเจ็บกว่าร้อยละ 30 เกิดจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเสียชีวิตกว่าครึ่งเกิดกับผู้ดื่มมาแล้วซ้ำ⁸ ข้อมูลจากสถานพินิจภูเก็ตพบเด็กเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับคดีต่างๆ มีสาเหตุเกิดจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงถึงร้อยละ 38⁹ ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีในภูเก็ต ปัจจุบันเป็นปัญหาทางสังคมที่พบบ่อย และทวีความรุนแรงมากขึ้น มีสาเหตุมาจากหลายปัจจัยทั้งปัญหาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม

⁷ ควบคุมโรค, กรม. (2553 ก). แนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่. หน้า 10-12. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรค.

⁸ วิวัฒน์ สิตมโนช. (2555). ทศวรรษของการดำเนินความปลอดภัยทางถนน 2554 - 2563. ภูเก็ต: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต

⁹ แสงประทีป โภมลบุตร. (2555). ตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. ภูเก็ต: สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนภูเก็ต. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2556 จาก <http://cas.or.th/index.php/news/352>.

และสุรา¹⁰ การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นนโยบายหนึ่งในการลดปัญหาดังกล่าว ซึ่งส่งผลกระทบต่อปรับเปลี่ยนวิถีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชน นักท่องเที่ยวทั้งไทยต่างชาติ และสถานประกอบการ ร้านค้าต่างๆ ในภูเก็ต เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขณะที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสินค้าที่ทำรายได้ให้แก่สถานประกอบการในการให้บริการนักท่องเที่ยว หากปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ย่อมส่งผลต่อยอดขายและรายได้ที่ลดลง ส่งผลให้เกิดการละเมิดกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภูเก็ต

จากการเฝ้าระวังบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่สถานประกอบการต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2552 พบว่า ร้อยละ 90 ของสถานประกอบการยังมีการละเมิดข้อกำหนดควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนี้ 1) ด้านเวลาในการขาย คือ ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกเหนือจากเวลาที่กฎหมายกำหนด (ผิดมาตรา 29) 2) มีการส่งเสริมการขายเชิญชวนให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยแสดงป้าย ลด แลก แจก แถม ชื้อ 1 แถม 1 (ผิดมาตรา 30) 3) มีการโฆษณาด้วยการแสดงชื่อเครื่องหมายสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ผิดมาตรา 32) ยังพบว่ามีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูเก็ต โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมให้มีการขายและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บริเวณสวนสาธารณะ ซึ่งสังกัดหน่วยงานราชการ¹¹ เป็นการละเมิดมาตรา 27 และมาตรา 31 ซึ่งกำหนดห้ามขายและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะที่อยู่ในสังกัดของทางราชการ¹²

จะเห็นว่าการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภูเก็ตยังไม่ประสบผลสำเร็จ ยังมีการละเมิดข้อกำหนดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติ

¹⁰ เจษฎา จงไพบูลย์พัฒนา. (2011). โครงการยุติความรุนแรงในสตรีและเด็ก 2554. ภูเก็ต : โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต

¹¹ สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต, สำนักงาน. (2553). ข้อมูลประชากรจังหวัดภูเก็ต ปี 2553. ภูเก็ต : กลุ่มงานควบคุมโรคติดต่อ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต.

¹² ควบคุมโรค, กรม. (2553 ข). พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551. สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์และยาสูบ กรุงเทพฯ: กรมควบคุมโรค.

ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2551 ของประชาชน สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สาเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องและส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ประสบผลสำเร็จ ไม่ได้รับการตอบรับกับจากผู้เกี่ยวข้องต่างๆ อาจเนื่องจากนโยบายที่กำหนดนั้นไม่ได้ศึกษาสภาพปัญหาที่แท้จริง กำหนดนโยบายโดยไม่สนใจกับปัญหาความสอดคล้องต้องการของผู้เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังขาดความชัดเจนในหลายประเด็น เช่น ขาดการคำนึงถึงคุณสมบัติความพร้อมของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ความต้องการ และประโยชน์ของประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย ผลของการศึกษาของ กิตติ บุญนา¹³ พบว่าการนำนโยบายภาษีมูลค่าเพิ่มไปปฏิบัติล้มเหลวในช่วงแรก เนื่องจาก ผู้ประกอบการ และประชาชน ขาดความเข้าใจถึงประโยชน์ที่ได้รับ การประชาสัมพันธ์ที่ล้มเหลว ขาดแรงจูงใจที่ดี ประชาชนไม่เข้าใจในวิธีการปฏิบัติ สำหรับ กู๊ดวินและโมเอน¹⁴ พบว่าตัวแปรสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การสนับสนุนจากประชาชน สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม และการเรียนรู้ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมี 2 ประการ คือ ความร่วมมือของทุกคนในองค์กร และการปรับปรุงการให้บริการของหน่วยงาน¹⁵ จุฬารณ โสตะ¹⁶ พบว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ลักษณะของนโยบาย วัตถุประสงค์ของนโยบาย ความเป็นไปได้ทางการเมืองความเพียงพอของทรัพยากร ลักษณะของหน่วยที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ทัศนคติ กำลังคน ผลประโยชน์ และแหล่งสนับสนุนทางด้านทรัพยากร ตัวแบบที่เอื้ออำนวยต่อสัมฤทธิ์ผลใน

¹³ เสกสรร นิสัยกล้า. (2550). การนำนโยบายหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ธรรมาภิบาล) ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

¹⁴ Goodwin, L. & Moen, P. (1981). The evolution and implementation of family welfare policy, in Daniel A. Mazmanian and Paul A. Sabatier, eds., Effective policy implementation. Lexington, Mass.: Lexington Book, pp. 147 - 168.

¹⁵ เสกสรร นิสัยกล้า. (2550). การนำนโยบายหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ธรรมาภิบาล) ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

¹⁶ จุฬารณ โสตะ. (2546). การพัฒนาศักยภาพการนำนโยบายแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์แห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ. หน้า 21-22 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

การนำนโยบายไปปฏิบัติได้แก่ ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล ตัวแบบด้านการจัดการ ตัวแบบด้านการพัฒนาองค์การ ตัวแบบทางกระบวนการของระบบราชการ ตัวแบบทางการเมือง และตัวแบบเชิงบูรณาการ ซึ่งแต่ละตัวแบบตั้งอยู่บนฐานคติที่ต่างกัน¹⁷

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบาย นโยบาย เป็น แนวทางปฏิบัติของรัฐบาล มีวัตถุประสงค์แน่นอนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง รัฐบาลมีความจริงใจที่จะให้นำไปปฏิบัติ และผลจากการนำไปปฏิบัติแล้วอาจจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวก็ได้¹⁸ นโยบายที่กำหนดขึ้นมานั้นจะต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้และความประสบความสำเร็จ จึงจะนับว่าเป็นนโยบายที่ดี ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ หรือล้มเหลวของนโยบายได้แก่

1. **การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ** ความร่วมมือจะมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับ ความรู้ ความเข้าใจในตัวนโยบายและมองเห็นผลประโยชน์ส่วนตัวที่จะได้รับจากการดำเนินการตามนโยบาย ตลอดจนความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงจากวิธีปฏิบัติงานที่มีอยู่เดิม ดังนั้นจึงควรพิจารณาถึงการให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ เพื่อให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่บรรลุความสำเร็จได้ดี การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติบางเรื่องไม่สามารถบังเกิดผล เพราะในเบื้องต้นไม่ได้ให้ความสนใจไม่ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ได้รับผลจากนโยบาย ผลก็คือ เวลาจะได้รับการคัดค้านต่อต้าน ไม่เห็นด้วยจากกลุ่มผู้ได้รับผลจากนโยบาย ซึ่งอาจมีทั้งผู้ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์¹⁹ สำหรับตัวแบบทั่วไป การนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรรุ ให้ความสำคัญต่อปัจจัยหลัก 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ กระบวนการติดต่อสื่อสาร และสมรรถนะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

¹⁷ วรเดช จันทรรุ. (2548 ก). **ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

¹⁸ สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2543). **สาธิตสุขบริหารศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

¹⁹ สงคราม เสี่ยมพัคตร์. (2549 ข). **ยุทธศาสตร์การจัดการความปลอดภัยทางถนนของไทย : ศึกษากรณีการบังคับใช้กฎหมายในการตรวจจับผู้ขับขี่ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. อ้างถึงในวรเดช จันทรรุ. (2543). **การนำนโยบายไปปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : สหายบล็อกและการพิมพ์.

2. ทักษะ ลักษณะทางทักษะที่อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายมีดังนี้คือ การมีทักษะที่ติดต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย และผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ความขัดแย้งที่มีต่อค่านิยมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ผลกระทบที่มีต่องาน อำนาจ ศักดิ์ศรี และผลประโยชน์ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ **ทัศนคติ** เป็นความรู้สึกนึกคิดด้วยความคิดของบุคคล หรือความรู้สึกเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย หรือทำที่ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับ ได้พบเห็น หรือรับทราบซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกทางอารมณ์ว่าชอบหรือไม่ชอบ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ และมีแนวโน้มที่จะทำการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางสนับสนุนหรือปฏิเสธก็ได้²⁰ เป็นความพร้อมในการกระทำของบุคคล ความพร้อมดังกล่าวเห็นได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงต่อสิ่งนั้น

3. แรงจูงใจ การจูงใจเป็นสิ่งโน้มน้าวสำคัญให้บุคคลยอมรับและนำไปสู่ความร่วมมือ การกำหนดนโยบายที่นำไปสู่ความสำเร็จ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น จะต้องคำนึงถึงประชาชน ซึ่งเป็นกลุ่มสุดท้ายของกระบวนการ การได้รับผลจากการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งพิจารณาจากปัจจัย 3 ประการ คือ ความต้องการของประชาชน การสนับสนุนของผู้นำในพื้นที่ ทำหน้าที่ของประชาชนต่อข้าราชการผู้ปฏิบัติ ปัจจัยการสร้างแรงจูงใจ ที่สำคัญคือการยอมรับฟังความคิดเห็น ของสาธารณชน ตลอดจนการเห็นอกเห็นใจ และให้กำลังใจ แก่ผู้ที่ได้รับผลจากนโยบาย จะเป็นจะเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ^{21 22 23}

²⁰ วิริยาภรณ์ เจริญชีพ (2545). พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา สถาบันราชภัฏธนบุรี.

²¹ Nakamura, R. T. & Smallwood, F. (1980). The politics of policy implementation. New York : St. Martin's Press.

²² กิตติ บุญนาค. (2536). การนำนโยบายภาษีมูลค่าเพิ่มไปปฏิบัติ : การศึกษาวิเคราะห์เชิงปรากฏการณ์ในธุรกิจ โรงแรม. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

²³ วรเดช จันทรร. (2527ค). การนำนโยบายไปปฏิบัติ : ตัวแบบและคุณค่า. วารสารบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 24(4): 535 - 554.

4. กระบวนการติดต่อสื่อสาร การสื่อสารเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูดจาต่อรอง และมีความจำเป็นสำหรับมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การติดต่อสื่อสารก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยกระบวนการติดต่อสื่อสารที่มีความชัดเจน ถูกต้อง รวดเร็ว แม่นยำ ทั้งขั้นตอนการสั่งการ ระเบียบและคำสั่งต่างๆ การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นที่จำเป็นและเป็นปัจจัยเอื้อต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งผลการศึกษาการนำนโยบายของวิทยาลัยครูไปปฏิบัติของ ทองใบ สุดชาติ²⁴ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) การสนับสนุนจากการเมือง 3) โครงสร้างนโยบาย 4) ทรัพยากร 5) การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน 6) การติดต่อสื่อสาร และตัวแบบทั่วไปของการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ความสำคัญต่อปัจจัยหลัก 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ กระบวนการติดต่อสื่อสาร สมรรถนะขององค์กร และความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ

5. สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคล สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลได้ดี เนื่องจากสภาพสังคมที่มีความพร้อม ปราศจากปัญหาอุปสรรค และความขัดแย้ง ย่อมมีผลต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้ดี และโดยเฉพาะสถานะเศรษฐกิจที่ดี ย่อมเอื้อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติได้ดี เพราะสามารถดึงดูดทรัพยากรมาส่งเสริมและเอื้ออำนวยให้การดำเนินงานในกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดไว้ในโครงการต่างๆ ที่จำเป็นต้องผ่านแผนงานต่างๆ ที่มารองรับนโยบายที่กำหนดไว้ ผลการศึกษาของ แมฆมาเนียน และลัซบาเตียร์²⁵ พบว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติได้แก่ เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม

²⁴ ทองใบ สุดชาติ. (2536). การนำนโยบายของวิทยาลัยครูไปปฏิบัติกรณีศึกษาสหวิทยาอีสานใต้. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร ดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์.

²⁵ Mazmanian, D. A., & Sabatier, P. A. (1980). The implementation of public policy: A framework of analysis. *Policy Studies Journal*. 5 (54): 538 - 560.

6. ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก ยินดี ชอบ เจริญงอกงาม ของบุคคล จะกระตุ้นให้ปฏิบัติตามจุดประสงค์ที่ต้องการ²⁶ จะเป็นแรงผลักดันนำไปสู่การมีพฤติกรรมกระทำ²⁷ วรเดช จันทรร และ วินิต ทรงประทุม ²⁸ ศึกษาภารกิจ และการนำภารกิจไปปฏิบัติของกรมประมง พบว่า การขาดแคลนงบประมาณ บุคลากร การขาดความพึงพอใจ จะมีผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เกิดผลตามวัตถุประสงค์ที่พึงปรารถนา ฉะนั้นความพึงพอใจต่อนโยบาย จึงเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

รัฐบาลผู้บริหารประเทศต้องทำความเข้าใจต่อปัญหาที่เกิดจากการกำหนดและนำนโยบายไปปฏิบัติ รัฐต้องกำหนดนโยบายให้ชัดเจน สอดคล้องกับปัญหาและบริบทของแต่ละพื้นที่ ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายซึ่งได้แก่ ความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและบริบทของพื้นที่ เช่น ความเป็นเมืองท่องเที่ยว การสื่อสารประชาสัมพันธ์ การสร้างแรงจูงใจแก่ประชาชน หน่วยงานต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทัศนคติ ความพึงพอใจ และสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม นโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรคุณค่าต่างๆ ของสังคมที่ชอบด้วยกฎหมาย และเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวม ขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดความขัดแย้งกับผลประโยชน์ทางธุรกิจการค้าที่แสวงหาผลกำไร ผลประโยชน์จากน้ำเมาดังกล่าว นโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีกระบวนการเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง และเปลี่ยนแปลงภายใต้เงื่อนไขเวลาสถานที่และองค์ประกอบโครงสร้างย่อยๆ ที่แตกต่างกัน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการตัดสินใจ การกำหนดแนวทางกลยุทธ์ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตรงตามเป้าหมายของภูเก็ต ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยว

²⁶ จิตจิรา ไชยขวัญ. (2556). ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนของสมาชิกอำเภอสวี. หน้า 7 วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

²⁷ สุริยา โอทยากุล. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการก่อนและหลังการรื้อปรับปรุงการ. หน้า14 วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารองค์การ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกริก.

²⁸ กิตติ บุญนาค. (2536). การนำนโยบายภาษีมูลค่าเพิ่มไปปฏิบัติ : การศึกษาวิเคราะห์เชิงปรากฏการณ์ ในธุรกิจโรงแรม. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

มีบริบททางสังคมเศรษฐกิจเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวจัดบริการต่างๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะสินค้าและบริการต่างๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเป็นสินค้าและบริการที่จัดขึ้นรองรับการท่องเที่ยว ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มีความผันแปรและประสบปัญหาต่างๆ จนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของนโยบาย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

1. วิเคราะห์ความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต

3. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

ตัวแปรแฝงภายนอก ประกอบด้วย ปัจจัยเชิงสาเหตุ 4 ตัวแปร คือ

1) ตัวแปรการสื่อสารประชาสัมพันธ์ ศึกษาผ่านตัวแปรสังเกตได้ ผลการประชาสัมพันธ์ และการปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ ในด้านเนื้อหา ความถี่ สื่อที่ใช้ และเนื้อหาสาระ 2) การสร้างแรงจูงใจแก่ประชาชน ศึกษาผ่านตัวแปรสังเกตได้ คือ ความเข้าใจในประโยชน์ที่จะได้รับ ความเสียหายที่เกิดขึ้นถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และความสะดวกในการปฏิบัติ 3) ปัจจัยเศรษฐกิจ ศึกษาผ่านตัวแปรสังเกตได้ รายได้

ตัวแปรแฝงภายใน ประกอบด้วย ปัจจัยเชิงสาเหตุ(ตัวแปรคั่นกลาง) และตัวแปรผล โดยที่ปัจจัยเชิงสาเหตุ มี 3 ตัวคือ 1) การรับรู้เกี่ยวกับนโยบาย 2) ทศนคติต่อนโยบาย และ 3) ความพึงพอใจต่อนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และตัวแปรผล มี 1 ตัว คือ 1) การปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยเชิงสาเหตุ การสื่อสารประชาสัมพันธ์ แรงจูงใจ ทศนคติต่อนโยบาย การรับรู้เกี่ยวกับนโยบาย ปัจจัยเศรษฐกิจ และความพึงพอใจต่อนโยบาย มีอิทธิพล ทั้งทางตรงและอ้อมต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นโยบายควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ หมายถึง 1) การห้ามขาย – ห้ามตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ใน สวนสาธารณะ 2) การขายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ได้เวลา 11.00 - 14.00 และ 17.00 - 24.00 น. 3) การห้ามขายแก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี 4) ห้ามจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายลดราคาแลกแจกหรือแถม 5) ห้ามโฆษณา ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ 6) ห้ามขายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในวันพระใหญ่ (วิสาขบูชา มาฆบูชา อาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา) 7) การห้ามตี๋มเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์ในวัด สวนสาธารณะ และสถานที่ราชการ

2. การปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ หมายถึง การ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ได้แก่ (1) การ ไม่ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ใน วัด สวนสาธารณะ และสถานที่ราชการ (2) การซื้อ เครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในเวลาที่ถูกกฎหมายกำหนด (11.00 - 14.00 และ 17.00 - 24.00 น.) (3) ประชาชนอายุต่ำกว่า 20 ปี ไม่ซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ (4) การ ไม่สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย โดยไม่ซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ที่ ลดราคาหรือ แจก แถม (5) การไม่สนับสนุนหรือร่วมโฆษณาตี๋มเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์ เช่น ให้ที่แสดงป้ายโฆษณา (6) การไม่ซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ใน วันพระใหญ่ (วิสาขบูชา มาฆบูชา อาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา)

3. จังหวัดภูเก็ต หมายถึง การศึกษาในเขตเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตที่มีความ เป็นเมืองและมีแหล่ง สถานบริการ สถานเริงรมย์ ร้านค้า ที่จำหน่ายเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์จำนวนมาก ซึ่งในจังหวัดภูเก็ตมี จำนวน 2 เทศบาล คือ เทศบาลนคร ภูเก็ตและเทศบาลเมืองป่าตอง ผู้วิจัยเลือกศึกษาทั้ง 2 เทศบาล (เทศบาลนคร ภูเก็ตและ เทศบาลเมืองป่าตอง)

6. ขอบเขตการศึกษา

1. พื้นที่ที่ศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาในเขตเทศบาลที่มีความเป็นเมืองและมีแหล่งสถานบริการ สถานเริงรมย์ร้านค้า ที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งในจังหวัดภูเก็ตมี 2 เทศบาล คือ เทศบาลนครภูเก็ตและเทศบาลเมืองป่าตอง จะมีแหล่งสถานบริการ สถานเริงรมย์ ร้านค้า ที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมาก ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาทั้ง 2 เทศบาล (เทศบาลนครภูเก็ตและเทศบาลเมืองป่าตอง)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต และ เทศบาลเมืองป่าตอง ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป ซึ่งตามหลักกฎหมายแล้วประชาชนทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกคน จะถือปฏิบัติบางส่วนบางคนไม่ได้²⁹ ฉะนั้นประชาชนทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมายนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (พระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551) ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง 10 เท่าของเส้นพารามิเตอร์ตามสูตรของ Hair & other³⁰ ในการวิจัยครั้งนี้มีเส้นพารามิเตอร์เท่ากับ 23 เส้น ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จึงควรมีขนาด 230 คน และเพิ่ม ขนาดตัวอย่าง อีกร้อยละ 10 เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดต่างๆ เช่น เก็บรวบรวมข้อมูลได้ไม่ครบ ข้อมูลที่ได้รับมาไม่สมบูรณ์ ได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทั้งหมด 250 คนโดยเป็นกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลนครภูเก็ต จำนวน 200 คน และ ในเทศบาลเมืองป่าตอง จำนวน 50 คน (คิดตามสัดส่วนจำนวนประชากรในแต่ละเขตเทศบาลทั้งสองแห่ง)

3. ระดับการวัดของตัวแปร

1. การปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีระดับการวัดเป็นช่วง (Interval scale) วัดด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับ การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ได้แก่ (1) การดื่มเครื่องดื่ม

²⁹ ปาริฉัตร สินธุวงศ์. (2011). การปฏิบัติตามกฎหมายพลเมืองดี. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2555. จาก <http://parichut.wordpress.com/page/2/>.

³⁰ Hair., et al. (2005). Multivariate data analysis. 5th ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice – Hall International, Inc.

แอลกอฮอล์ใน วัด สวนสาธารณะ และสถานที่ราชการ (2) การซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาที่ถูกกฎหมาย (11.00 - 14.00 และ 17.00 - 24.00 น.) (3) ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนอายุต่ำกว่า 20 ปี (4) การสนับสนุนจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย เช่น การซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ลดราคาหรือ แจก แถม (5) การสนับสนุนหรือร่วมโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น ให้ที่แสดงป้ายโฆษณา (6) การซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันพระใหญ่ (วิสาขบูชา มาฆบูชา อาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา) โดยสร้าง เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบลิเคิร์ต (Likert scale)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีระดับการวัดเป็นช่วง (Interval scale) วัดด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ 1) แรงจูงใจ 2) การสื่อสารประชาสัมพันธ์ 3) ทศนคติต่อนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 4) การรับรู้เกี่ยวกับนโยบาย 5) ปัจจัยเศรษฐกิจ 6) ความพึงพอใจต่อนโยบาย โดยสร้าง เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบลิเคิร์ต (Likert scale)

7. วิธีดำเนินการวิจัย

7.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษาวิจัย

ประชากรที่ศึกษา คือกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต และ เทศบาลเมืองป่าตอง ตั้งแต่ 6 เดือน ขึ้นไป ซึ่งตามหลักกฎหมาย ประชาชนทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมายนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับการกำหนดขนาดตัวอย่างผู้วิจัยใช้สูตรของ Hair & other ³¹ กล่าวว่า การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิเคราะห์เส้นทางต้องไม่น้อยกว่า 5 เท่าของเส้นพารามิเตอร์ในแบบ และที่เหมาะสมที่สุดคือ 10 เท่าของเส้นพารามิเตอร์ สำหรับการวิจัยครั้งนี้มีเส้นพารามิเตอร์เท่ากับ 23 เส้น ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้ จึงควรมีขนาด 230 คน แต่ผู้วิจัยเพิ่ม ขนาดตัวอย่างอีก ร้อยละ 10 เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดต่างๆ เช่น เก็บรวบรวมข้อมูลได้ไม่ครบ

³¹ Hair., et al. (2005). Multivariate data analysis. 5th ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice – Hall International, Inc.

ข้อมูลที่ได้รับมาไม่สมบูรณ์ ควรกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากกว่าที่คำนวณได้³² จำนวนกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นจะทำให้การประมาณค่าพารามิเตอร์มีความคลาดเคลื่อนน้อยลง ค่าสถิติที่คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างจะใกล้เคียงกับค่าพารามิเตอร์ ถ้ากลุ่มตัวอย่างจำนวนมากขึ้น³³ ฉะนั้นจำนวนตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เท่ากับ 250 คน เป็นกลุ่มประชาชนเขตเทศบาลนครภูเก็ตเท่ากับ 200 คน เขตเทศบาลเมืองป่าตองเท่ากับ 50 คน (คิดตามสัดส่วนจำนวนประชากรในแต่ละเขตเทศบาลทั้งสองแห่ง)

7.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.66 – 1.00 มีค่าความเที่ยง (Reliability) อยู่ระหว่าง 0.70-0.97 เก็บข้อมูล ณ สำนักงานเทศบาลนครภูเก็ต และเก็บข้อมูลจากประชาชนที่ใช้บริการในโรงพยาบาลป่าตอง และสำนักงานเทศบาลป่าตอง

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้าง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi – square statistic) โดย p-value มีค่ามากกว่า 0.05 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Rel. Chi- square: χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2 หรือน้อยกว่า ถือว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์³⁴ ค่าดัชนีระดับความกลมกลืน: GFI (Goodness – of - fit - index) และ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว: AGFI (Adjusted – goodness of- fit- index) ควรมีค่ามากกว่า 0.90 ขึ้นไป ดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า: RMSEA (Root mean square error of approximation) ควรมีค่าน้อยกว่า 0.05³⁵

³² ณรงค์ โพธิ์พูกานันท์. (2550). *ระเบียบวิธีวิจัย*. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

³³ สมบัติ ท้ายเรือคา. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กาลสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

³⁴ ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และสมชาติสว่างเนตร. (2535). *การวิเคราะห์เส้นโยงด้วยวิธีเรสสถิติสำหรับนักวิจัยทางวิทยาศาสตร์สังคมศาสตร์และพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

³⁵ ศุภมาศ อังคุโชติและคณะ. (2551). *สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์เทคนิคการช้โปรแกรม LISREL*. กรุงเทพฯ : มิสชันมีเดียจำกัด.

2) วิเคราะห์ระดับการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3) วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและอ้อมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิเคราะห์สมการโครงสร้าง(Structural equation modeling)และใช้สถิติ Chi-Square ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

9. ผลการศึกษาพบว่า

1. การตรวจสอบความตรงและความสอดคล้องของโมเดลการวัด กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์รูปแบบการวัดตัวแปรภายนอกและตัวแปรภายใน

1.1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อยืนยันรูปแบบการวัดตัวแปรภายนอก ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ(eco) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ รายได้(INCOME) ตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านการประชาสัมพันธ์(P) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ การปรับปรุงการประชาสัมพันธ์(IMPRO) และผลการประชาสัมพันธ์(REPUBLIC) และตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านแรงจูงใจ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ ความเข้าใจในประโยชน์ที่จะได้รับ (UNDERST) ความสะดวกในการปฏิบัติตามนโยบาย(Easy) และความเสียหายที่เกิดขึ้นถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย(DAMAGE)ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 1

ตาราง 1 ตรวจสอบความตรงรูปแบบการวัดตัวแปรภายนอกด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์

ตัวแปร	ตัวแปรแฝง เศรษฐกิจ(Eco)			ตัวแปรแฝง ประชาสัมพันธ์(P)			ตัวแปรแฝง แรงจูงใจ(mot)			R ²
	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	SE.	t	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	SE.	t	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	SE.	t	
INCOME	5645.08	253.63	22.32**							1.00
IMPRO				4.22	0.64	6.63**				0.20
REPUBLIC				2.25	0.22	10.25**				0.58
UNDERST							2.91	0.22	13.44**	0.68
EASY							0.09	0.12	0.76	0.00
DAMAGE							1.68	0.15	11.06**	0.47
ผลการทดสอบความกลมกลืน Chi- square = 1.57, df = 5, P-value = 0.9046, RMSEA= 0.000 Rel .Chi- square = 0.314, GFI= 1.00, AGFI=0.99										
* P < 0.05					** P < 0.01					

จากผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน(Confirmatory Factor Analysis) พบว่ารูปแบบการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากดัชนีวัดความกลมกลืนของรูปแบบทุกตัว โดยพิจารณาจาก ค่า Chi- square = 1.57 ท้องศาอิสระ(df) = 5 , มีค่าความน่าจะเป็น(P-value) = 0.9046 มีค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI)=1.00 , ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว(AGFI)=0.99 มีค่าสูงมากและเข้าใกล้ 1.00 แสดงว่ารูปแบบการวัดตัวแปรภายนอกมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Rel .Chi- square) เท่ากับ = 0.314 ซึ่งหากค่านี้มีค่าเท่ากับ 2 หรือ น้อยกว่า ถือว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่น่าพอใจ³⁶ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ(Factor Loading) ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ ทุกตัวแตกต่างจากค่าศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตดังกล่าวเป็นตัวแปรที่วัดตัวแปรแฝงภายนอกได้เป็นอย่างดี

โดยตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ(eco) พบว่าตัวแปรสังเกตได้ รายได้(INCOME) มีคุณสมบัติวัดตัวแปรแฝงได้เป็นอย่างดี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากค่าศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ รายได้ (INCOME) มีค่าเท่ากับ 5660.08

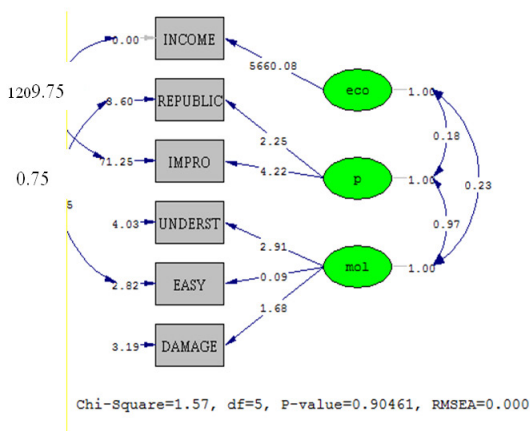
ในด้านตัวแปรแฝงองค์ประกอบ ประชาสัมพันธ์ (P) พบว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกตัว มีคุณสมบัติวัดตัวแปรแฝงได้เป็นอย่างดี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากค่าศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้ การปรับปรุงการประชาสัมพันธ์(IMPRO) มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 4.22 ขณะที่ ตัวแปรสังเกตได้ ผลการประชาสัมพันธ์(REPUBLIC)มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 2.25

สำหรับองค์ประกอบแรงจูงใจ(mol)พบว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกตัว มีคุณสมบัติวัดตัวแปรแฝงได้เป็นอย่างดี พิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่าง

³⁶ ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และสมชาติสว่างเนตร.(2535).การวิเคราะห์เส้นโยงด้วยวิธีสถิติสำหรับนักวิจัยทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จากค่าศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรสังเกตได้ ความเข้าใจในประโยชน์ที่จะได้รับ (UNDERST) มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 2.91 รองลงมาคือ ความเสียหายที่เกิดขึ้นถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย(DAMAGE) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 1.68 และ ความสะดวกง่ายในการปฏิบัติตามนโยบาย(EASY) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.09

ผลการตรวจสอบความตรงรูปแบบการวัดตัวแปรภายนอกด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์สามารถเขียนเป็นแผนภาพแสดงรูปแบบการวัดตัวแปรภายนอกได้ดังนี้

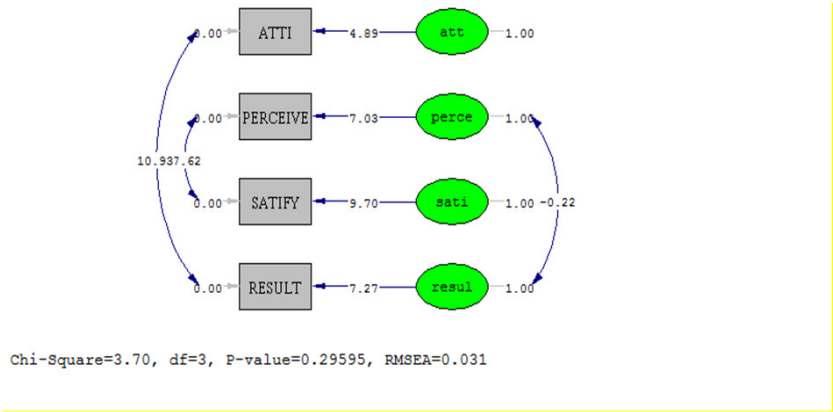
ภาพ 1 รูปแบบการวัดตัวแปรภายนอก

1.2 การวิเคราะห์รูปแบบการวัดตัวแปรภายใน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อยืนยันรูปแบบการวัดตัวแปรภายใน ตัวแปรแฝงด้านทัศนคติต่อนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์(att) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ คะแนนทัศนคติต่อนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์(ATTI) ตัวแปรแฝงด้านการรับรู้ต่อนโยบาย(perce) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ คะแนนการรับรู้ต่อนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์(PERCEIVE) ตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านความพึงพอใจต่อนโยบาย(sati) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ คะแนนความพึงพอใจต่อนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์(SATIFY) และตัวแปรแฝงองค์ประกอบด้านการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์(resul) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ การปฏิบัติตามนโยบาย(RESULT) ดังตาราง 2

ตาราง 2 ตรวจสอบความตรงรูปแบบการวัดตัวแปรภายในด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์

ตัวแปร	ตัวแปรแฝงทัศนคติ (att)			ตัวแปรแฝงการรับรู้ (perce)			ตัวแปรความพึงพอใจ (sati)			การปฏิบัตินโยบาย (resul)			
	ค่า น้ำหนัก องค์ ประกอบ	SE.	t	ค่า น้ำหนัก องค์ ประกอบ	SE.	t	ค่า น้ำหนัก องค์ ประกอบ	SE.	t	ค่า น้ำหนัก องค์ ประกอบ	SE.	t	R ²
ATTI	4.89	0.22	22.32**										1.00
PERCEIVE				7.03	0.31	22.71**							1.00
SATIFY							9.70	0.43	22.32**				1.00
RESULT										7.27	0.32	22.47**	1.00
ผลการทดสอบความกลมกลืน Chi- square = 3.70, df = 3, P-value = 0.296, RMSEA= 0.031 Rel .Chi- square = 0.70, GFI=.99, AGFI=0.98 (* P < 0.05 ** P < 0.01)													

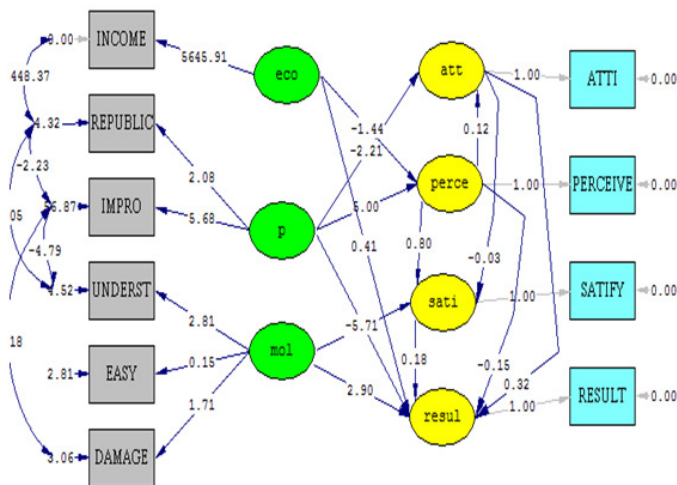

ภาพ 2 รูปแบบการวัดตัวแปรภายใน

จากตาราง 2 และภาพ 2 จะเห็นว่ารูปแบบการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากดัชนีวัดความกลมกลืนของรูปแบบทุกตัว ยืนยันผลสรุปดังกล่าวโดยพิจารณาจาก ค่า Chi- square = 3.70 ที่องศาอิสระ(df) = 3 มีค่าความน่าจะเป็น(P-value) = 0.296 มีค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI)=0.99, ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว(AGFI)=0.98 มีค่าสูงมากและเข้าใกล้ 1.00 แสดงว่ารูปแบบการวัดตัวแปรภายนอกมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์(Rel .Chi- square : χ^2/df) เท่ากับ 0.70 ซึ่ง

หากค่านี้มีค่าเท่ากับ 5 หรือ น้อยกว่า ถือว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่น่าพอใจ³⁷ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ(Factor Loading) ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัว แตกต่างจากค่าศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตดังกล่าวเป็นตัวแปรที่วัดตัวแปรแฝงภายในได้เป็นอย่างดี

2. ความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 29.67 df = 19 P-value= 0.056, RMSEA=0.048, RMR=0.037, GFI=0.98 AGFI=0.93 ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (Rel.X²) เท่ากับ 1.562 มีค่าผลลัพธ์น้อยกว่า 2 แสดงให้เห็นว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ดังรูปที่ 3

Chi-Square=29.67, df=19, P-value=0.05608, RMSEA=0.048

รูปที่ 3 ความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์และปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลุ่มประชาชน

³⁷ ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และสมชาติสว่างเนตร.(2535). การวิเคราะห์เส้นโยงด้วยวิธีเรสสถิติสำหรับนักวิจัยทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

3. ระดับค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ในจังหวัดภูเก็ต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.28 โดยมีการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันพระใหญ่ 4 วันคือ เข้าพรรษา มาฆบูชา วิสาขบูชา และอาสาฬหบูชา ซึ่งเท่ากันกับ การห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัด โดยมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติระดับปานกลาง เท่ากับ 3.48 รองลงมา คือห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะ และห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ราชการ ส่วนผลการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีการละเมิดในกลุ่มประชาชนมากที่สุด คือ ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติน้อยที่สุดเท่ากับ 3.06 รองลงมาคือ การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาที่กฎหมายกำหนด (11.00 – 14.00 และ 17.00 – 24.00 น.) และห้ามจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายโดยการลดราคา แจกและแถม มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติเท่ากับ 3.16 และ 3.23 ตามลำดับ ดังตาราง 3

ตารางที่ 3 ระดับการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลุ่มประชาชนในภูเก็ต

นโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	คะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติ	S.D.	ระดับ
ภาพรวมการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.28	1.09	ปานกลาง
1. ห้ามจำหน่ายแก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี (บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์)	3.06	1.21	ปานกลาง
2. การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์(รวมติดป้ายโฆษณาให้พื้นที่ติดตั้งป้ายโฆษณา เช่น ป้ายไฟ ราวธง)	3.34	1.92	ปานกลาง
3. ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันพระใหญ่ 4 วันคือ เข้าพรรษา มาฆบูชา วิสาขบูชา และ อาสาฬหบูชา	3.48	1.34	ปานกลาง
4. การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาที่กฎหมายกำหนด คือ (11.00 – 1400 และ 17.00 – 24.00 น. (ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกเหนือเวลาที่กฎหมายกำหนด)	3.16	1.83	ปานกลาง

5. ห้ามจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายโดยการลดราคา แจกและแถม (สนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมการขาย โดยซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลดราคา แจกและแถม)	3.23	1.92	ปานกลาง
6. ห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัด	3.48	0.80	ปานกลาง
7. ห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะ	3.42	0.76	ปานกลาง
8. ห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ราชการ	3.40	1.42	ปานกลาง

เมื่อพิจารณารายละเอียดการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบมีการละเมิดไม่ปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนี้

1. การห้ามจำหน่ายแก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี พบมีการละเมิด ร้อยละ 72.80 โดยเด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ซื้อ เหล้า ไวน์ หรือเบียร์

2. การห้ามจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายโดยการลดราคา แจกและแถม โดยสนับสนุนซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลดราคา แจกและแถม พบว่าประชาชนในภูเก็ตมีส่วนร่วมสนับสนุนจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย โดยร่วมซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีการแจกและแถม ร้อยละ 64.00 และร้อยละ 62.40 ซื้อเหล้า ไวน์ หรือ เบียร์ที่ ลดราคา

3. การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า ร้อยละ 59.60 ประชาชนในภูเก็ตมีส่วนร่วมโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เช่น ให้ใช้พื้นที่ติดตั้งป้ายโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่นป้ายไฟ ราวธงต่างๆ

4. การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาที่ถูกกฎหมายกำหนด(เวลาที่ขายได้ คือ 11.00 -14.00 น. และ 17.00-24.00 น. พบว่าประชาชนในภูเก็ตสนับสนุนการกระทำผิดกฎหมายโดย ซื้อ เหล้าไวน์ เบียร์ ในเวลาที่กฎหมายกำหนดห้ามขาย คิดเป็นร้อยละ 66.00 และ ร้อยละ 56.80 เคยซื้อเหล้า ไวน์ เบียร์ ในวันพระใหญ่ 4 วัน คือ มาฆบูชา อาสาฬหบูชา เข้าพรรษา และวิสาขบูชา เข้าพรรษา มาฆบูชา วิสาขบูชา และอาสาฬหบูชา ดังตาราง 4

ตาราง 4 รายละเอียดการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
จำแนกรายข้อ

การปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมา	ร้อยละการปฏิบัติตามนโยบาย	
	ไม่ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ
1. การห้ามจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย(โดยซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ลดราคา)	62.40	37.60
2. การห้ามจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย(โดยรวมซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มีการแจกและแถม)	64.00	36.00
3. การห้ามจำหน่ายแก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยเด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ซื้อ เหล้า ไวน์ หรือเบียร์	72.80	27.20
4. การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมีส่วนร่วมโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เช่น การติดป้ายโฆษณา ให้พื้นที่ติดตั้งป้ายโฆษณา เช่น ป้ายไฟ รวรวง	59.60	40.40
5. เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เหล้า ไวน์ หรือเบียร์ในสวนสาธารณะ	58.40	41.60
6. เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เหล้า ไวน์ เบียร์ ในสถานที่ราชการ	56.00	44.00
7. ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะขับขีพาหนะ	60.00	40.00
8. เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เหล้า ไวน์ เบียร์ในวัด	52.80	47.20
9. การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาที่ถูกกฎหมายกำหนด (โดยเคยซื้อเหล้า ไวน์ เบียร์ ในวันมาฆบูชา อาสาฬหบูชา เข้าพรรษา และวิสาขบูชา)	56.80	43.20
10. ซื้อ เหล้าไวน์ เบียร์ ช่วงเวลาที่กฎหมายห้ามขาย (ก่อน หลัง 11.00 -14.00 น. และ ช่วงก่อนหลัง 17.00-24.00 น.)	66.00	34.00

4. ปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต

ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบรูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถอธิบายค่าความแปรปรวนของการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์(resul)(R²)ได้ ร้อยละ 22 และสามารถอธิบายค่าแปรปรวนของตัวแปรแฝงภายใน คือ ทศนคติ(att) การรับรู้ และความพึงพอใจ(sati) ได้ร้อยละ 14 41 และ 29 ตามลำดับ

ปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและอ้อมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 และ 0.01 มีทั้งหมด 4 ตัวแปร คือ การประชาสัมพันธ์ (P) ทศนคติ (att) การรับรู้ (perce) และความพึงพอใจ (sati) โดยทศนคติ (att) มีอิทธิพลทางตรงต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.32 สำหรับ การรับรู้ (perce) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.19 สำหรับ ความพึงพอใจ (sati) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.18 แสดงดังตาราง ที่ 5

ตารางที่ 5 ปัจจัยที่ส่งผลทางตรงและอ้อมต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล											
	ทศนคติ(att)			การรับรู้(perce)			ความพึงพอใจ(sati)			การปฏิบัติ(resul)		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
เศรษฐกิจ (eco)	0	-0.18 (0.11)	-0.18 (0.11)	-1.44** (0.59)	0	-1.44** (0.59)	0	-1.15* (0.50)	-1.15* (0.50)	0.41 (1.02)	-0.05 (0.15)	0.36 (1.03)
ประชาสัมพันธ์ (p)	-2.21** (0.42)	0.62** (0.31)	-1.59** (0.31)	5.00** (0.56)	0	5.00** (0.56)	0	4.06** (0.81)	4.06** (0.81)	-5.71 (2.93)	-0.51 (0.58)	- 6.22* (3.07)

การสร้างแรง ใจ(mol)	0	0	0	0	0	0	-0.49 (0.89)	0	-0.49 (0.89)	2.90 (2.76)	- 0.09 (0.16)	2.81 (2.76)
ทัศนคติ(att)	0	0	0	0	0	0	-0.03 (0.12)	0	-0.03 (0.12)	0.32** (0.09)	-0.01 (0.02)	0.31** (0.10)
การรับรู้ (perce)	0.12** (0.06)	0	0.12** (0.06)	0	0	0	0.80** (0.12)	0.00 (0.01)	0.80** (0.11)	-0.15 (0.11)	0.19** (0.05)	0.04 (0.10)
ความพึงพอใจ (sati)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.18** (0.05)	0	0.18** (0.05)
ผลการทดสอบความกลมกลืน Chi- square = 29.67 df = 19 P-value = 0.05608 Rel .Chi- square = 1.562 RMSEA= 0.048 RMR=0.037 GFI=0.98 AGFI=0.93 CN= 312.68												
สมการโครงสร้าง	ทัศนคติ(att)		การรับรู้(perce)		ความพึงพอใจ(sati)		กรปฏิบัติ(resul)					
R ²	0.14		0.41		0.29		0.22					
ตัวเลขในวงเล็บคือค่า S.E. * P < 0.05 ** P < 0.01 DE = อิทธิพลทางตรง IE = อิทธิพลทางอ้อม TE = อิทธิพลโดยรวม												

10. อภิปรายผล

1. นโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีเป้าหมายเพื่อลดนักดื่มหน้าใหม่โดยเฉพาะเยาวชน ลดปริมาณการดื่ม ป้องกันเยาวชนและประชาชนมิให้เข้าถึงโดยง่าย³⁸ แนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือดำเนินการกิจตามนโยบายมีกฎหมายเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติตามนโยบาย³⁹ ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ตมีค่าอยู่ระดับปานกลางเท่ากับ 3.28 แสดงให้เห็นว่าผลลัพธ์การปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่พึงประสงค์ การปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังไม่ได้รับการตอบสนองจากประชาชนเท่าที่ควร ประชาชน ยังละเมิดข้อกำหนด มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดเพียงบางกลุ่มบางคนเท่านั้น (ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติ

³⁸ ควบคุมโรค, กรม.(2553 ค). แนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่. หน้า 6. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรค.

³⁹ ทศพล ทรศนกุลพันธ์.(2552). นักกฎหมายกับการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ. เชียงใหม่: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ระดับปานกลาง) ผลการศึกษายังพบว่า เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ชื้อ เหล้า ไวน์ หรือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 72.80 และ ร้อยละ 56.80 มีการซื้อ ขายเป็นเหล้า ไวน์ เบียร์ในวันพระใหญ่(วันมาฆบูชา อาสาฬหบูชา เข้าพรรษา และวิสาขบูชา) ซึ่งเป็นวันที่กฎหมายห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันพระใหญ่ 4 วัน ซึ่งประชาชนควรส่งเสริมให้ความร่วมมือปฏิบัติตามข้อกำหนด ไม่ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันพระใหญ่ดังกล่าว ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร คือ

1.1 ตัวบทกฎหมายไม่สอดคล้องกับเมืองท่องเที่ยวและไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของนักท่องเที่ยว ที่มาเที่ยวเพื่อดื่มกิน นอกจากนี้ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมของมนุษยชาติมาตั้งแต่ เริ่มยุคประวัติศาสตร์ เป็นวิถีชีวิตที่อยู่คู่มากับสังคมไทยแต่โบราณมีรากฐานความเป็นมาที่ยาวนาน มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตและกิจกรรมทางสังคมมากมาย⁴⁰ คนส่วนใหญ่เห็นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติ ทั้งเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆเห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดาไม่ผิดกฎระเบียบของสังคม ซึ่งจากผลการศึกษาจะพบว่ามีการละเมิดไม่การปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากที่สุด คือ การห้ามจำหน่ายแก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยพบว่าบุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี ชื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 รองลงมาคือ การซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามเวลาที่กฎหมายกำหนด (11.00 – 1400 และ 17.00 – 24.00 น.) และการร่วมสนับสนุนจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายโดยซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ลดราคา แจกและแถม มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติเท่ากับ 3.16 และ 3.23 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายก็ยังไม่จริงจัง ต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งจากผลการศึกษา เรื่องกระบวนการและผลลัพธ์การนำนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปปฏิบัติของ ประภา นัครา⁴¹ พบว่าการเฝ้าระวังตรวจเตือน และการบังคับใช้

⁴⁰ ทักษพล ธรรมรังสี. (2552). สุราและผลกระทบ: ความเชื่อกับความจริง. แผนงานพัฒนาศักยภาพนักวิจัย ด้านนโยบายแอลกอฮอล์ สำนัก พัฒนานโยบายแอลกอฮอล์สุขภาพระหว่างประเทศ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

⁴¹ ประภา นัครา. (2556). กระบวนการนำนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปปฏิบัติจังหวัดภูเก็ต. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์ การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายในภูเก็ตมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง เท่ากับ 3.49 และ 3.48 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ยังบังคับใช้กฎหมายไม่เต็มที่ ตั้งรับ สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต และกลุ่มสถานประกอบการภูเก็ต พบว่าเจ้าหน้าที่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ขาดความจริงจัง ตั้งใจ และความต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมาย ตั้งแต่ระดับผู้บริหารถึงระดับปฏิบัติ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่เงิน ส่งผลให้เกิดการละเมิดข้อกฎหมายนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายไม่จริงจังในการ บังคับใช้กฎหมาย⁴² ซึ่งตามหลักกฎหมายแล้วประชาชนทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกคน จะถือปฏิบัติบางส่วน บางคนไม่ได้ บุคคลมีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งรัฐธรรมนูญได้ระบุไว้กว้างๆ ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายเอกชน มหาชน หรือกฎหมายระหว่างประเทศรวมทั้งกฎหมายระดับต่างๆ เมื่อเราต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับกฎหมายใด ก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนั้นๆอย่างเคร่งครัด เป็นหน้าที่ของชาวไทยทุกคนที่จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจเรื่องกฎหมายเพื่อไม่ให้เสียเปรียบหรือได้รับโทษโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์⁴³

1.2 ผลประโยชน์ทับซ้อน กรณีที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคล ในภาครัฐได้ผลประโยชน์ส่วนตัว โดยใช้อำนาจรัฐตามตำแหน่งหน้าที่ การกำหนดนโยบายหรือการดำเนินการต่างๆ จะไม่ได้ทำเพื่อผลประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก แต่มุ่งที่ผลประโยชน์ของกลุ่มตนแอบแฝงอยู่เสมอ เช่น การที่เจ้าหน้าที่หรือผู้บริหารดำรงตำแหน่ง 2 ด้าน ด้านหนึ่งเป็นผู้บริหารหรือดำเนินการกิจของรัฐในการบังคับใช้กฎหมาย อีกด้านหนึ่ง ดำเนินธุรกิจ เช่น เป็นเครือข่ายเอเยนต์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัญหาที่ตามมาคือ ผู้บริหารภาครัฐภายใต้เจ้าของธุรกิจจะสามารถกำกับควบคุมสัมปทาน ให้เป็นประโยชน์ต่อรัฐได้อย่างไร มีโอกาสใช้อำนาจในการอนุญาตให้ละเว้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์

⁴² ประภา นัครา. (2555). สัมภาษณ์กลุ่มสถานประกอบการและกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต. กลุ่มงานควบคุม โรคไม่ติดต่อ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต.

⁴³ ปาริฉัตร สันธวงศ์. (2011). การปฏิบัติตามกฎหมายพลเมืองดี. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2555. จาก <http://parichut.wordpress.com/page/2/>.

ต่างๆ เพื่อลดต้นทุน หรือหาผลประโยชน์

สรุปให้เห็นว่าการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในภูเก็ตยังไม่จริงจัง ต่อเนื่องตามเป้าประสงค์ของนโยบาย ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต เช่น ผลประโยชน์ อำนาจเงิน และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตที่อยู่คู่มาับสังคมไทยแต่โบราณ และมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมทางสังคมมากมาย⁴⁴ จึงส่งผลให้การปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ตมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในระดับปานกลาง ยังไม่บรรลุตามเป้าประสงค์ของนโยบายซึ่งตามหลักกฎหมายแล้วเป็นหน้าที่ของชาวไทยทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมายนั้นๆ อย่างเคร่งครัด

2. การสื่อสารประชาสัมพันธ์นโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางเท่ากับ 3.26 ผลวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการสื่อสารประชาสัมพันธ์นโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ตดำเนินการในลักษณะตั้งรับ ไม่ได้ดำเนินการเชิงรุก เพื่อสร้าง การรับรู้เกี่ยวกับนโยบายดังกล่าวในกลุ่มประชาชน สอดคล้องกับผลสัมภาษณ์กลุ่มสถานประกอบการและกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต พบว่า การสื่อสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังน้อยและไม่ต่อเนื่อง ไม่ทั่วถึง คนยังไม่รู้ข้อกำหนด⁴⁵ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้ยังพบว่า ปัจจัยสื่อสารประชาสัมพันธ์ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของกมลพร กัลยาณมิตร⁴⁶ ได้ศึกษาการนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี พบข้อเสนอแนะจากการศึกษาตามความคิดเห็นของกรรมการว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสำเร็จการนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติ คือ การประชาสัมพันธ์

⁴⁴ ทักษพล ธรรมรังสี. (2552). *สุราและผลกระทบ: ความเชื่อกับความจริง*. แผนงานพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านนโยบายแอลกอฮอล์ สำนักพัฒนานโยบายแอลกอฮอล์สุขภาพระหว่างประเทศ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

⁴⁵ ประภา นัครา. (2555). *สัมภาษณ์กลุ่มสถานประกอบการและกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต*. กลุ่มงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต.

⁴⁶ กมลพร กัลยาณมิตร (2550). *การนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉะนั้นเพื่อให้เกิดผลสำเร็จที่ดีต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเมืองท่องเที่ยวจึงควร สื่อสารประชาสัมพันธ์นโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มากขึ้น สร้างรูปแบบการประชาสัมพันธ์เชิงรุก เจาะกลุ่มเป้าหมาย และดำเนินการที่ต่อเนื่องสม่ำเสมอ พัฒนารูปแบบสื่อที่น่าสนใจรูปแบบที่เจาะลงในแต่ละกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน เป็นการสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อจูงใจหรือชักชวน สื่อสารสร้างการรับรู้ ข่าวสาร การยอมรับให้ประชาชนสถานประกอบการหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเห็นด้วยกับเป้าหมายวัตถุประสงค์ของนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปรับแนวความคิดของประชาชน หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มีส่วนร่วมประสานไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และนำไปสู่การปฏิบัติตามกฎหมายทั้งผู้ปฏิบัติและเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย

3. จากผลการศึกษาพบว่าทัศนคติของประชาชนในภูเก็ตมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมีค่าเฉลี่ยทัศนคติระดับปานกลาง เท่ากับ 3.28 ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของจอร์ส(George)⁴⁷ พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ การสื่อข้อความทรัพยากร **ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ** และโครงสร้างระบบราชการ ทัศนคติ คือ ความโน้มเอียงที่บุคคลเรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยทัศนคติของบุคคลจะสะท้อนมุมมองที่มีต่อสภาพแวดล้อม และในขณะเดียวกันก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการแสดงออกของบุคคล⁴⁸ สอดคล้องกับ วันเพ็ญ ขวรางกูร⁴⁹ ที่พบว่า ชาวเขาที่มีทัศนคติที่ดีต่อผู้มีอำนาจการปกครองและนักการเมือง จะเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาหมู่บ้านมากกว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมการมีส่วนร่วม

⁴⁷ George, C. Edwards. (1980). Implementing Public Policy. Washington, DC : Congresson Quarterly Press pp.148.

⁴⁸ มานิตา จันทร์เศรษฐี. (2551). **ทัศนคติของเกษตรกรต่อการเลี้ยงกระบือในจังหวัดอุทัยธานี**. หน้า 8 วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

⁴⁹ วันเพ็ญ ขวรางกูร. (2539). **ทัศนคติและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของชาวเขาเผ่าอิก้อ หมู่บ้านผาหม้อ อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย**. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ของบุคคล ซึ่งทัศนคติต่อความเข้าใจในข้อเท็จจริง รายละเอียด องค์ประกอบ และแนวทางการดำเนินงานรวมทั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปปฏิบัติ จะนำไปสู่การเกิดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของประชาชนและพฤติกรรมการมีส่วนร่วม⁵⁰

4. การรับรู้ (perce) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.19 การรับรู้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล การตอบสนองพฤติกรรมใดๆจะขึ้นอยู่กับความรู้และความสามารถในการแปลความ เป็นกระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม⁵¹ สอดคล้องกับการศึกษาของ อำภา แสงกล้า⁵² ได้ศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับพิษภัยของการบริโภคอาหารที่มีสิ่งปนเปื้อนและการนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้พิษภัยของการบริโภคอาหารที่มีสิ่งปนเปื้อนอยู่ในระดับดีและนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับพอใช้ เพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารที่มีสิ่งปนเปื้อน และนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 .05 และ .001 การรับรู้และการนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5. ความพึงพอใจ (sati) ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการปฏิบัติตามนโยบาย ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.18 ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก ยินดี ชอบ เชิงบวก ของบุคคล ซึ่งจะกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติตามจุดประสงค์ที่ต้องการ⁵³ และจะเป็นแรงผลักดัน

⁵⁰ อุดม สำอางกุล. (2524). จิตวิทยาสังคม. เชียงใหม่: วิทยาลัยครูเชียงใหม่.

⁵¹ APINAN. (2012). ทฤษฎีการรับรู้. (online). สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2557.จาก <http://finearts.exteen.com/20121109/entry>.

⁵² อำภา แสงกล้า. 2536. การรับรู้เกี่ยวกับพิษภัยของการบริโภคอาหารที่มีสิ่งปนเปื้อน และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรปราการ.

⁵³ จิตจิรา ไชยขวัญ. (2556). ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนของสมาชิกอำเภอสวี. หน้า 7 วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นำไปสู่การมีพฤติกรรมการกระทำ⁵⁴ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรเดช จันทรศร และ วินิต ทรวงประทุม⁵⁵ ศึกษาภารกิจและการนำภารกิจไปปฏิบัติของ กรมประมง พบว่า การขาดแคลนงบประมาณ บุคลากร การขาดความพึงพอใจ จะมีผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เกิดผลตามวัตถุประสงค์ที่พึงปรารถนา

10. ข้อเสนอแนะ

1. สร้างการยอมรับร่วมกันทุกภาคส่วน ประกอบด้วย รัฐ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ประชาชน และสถานประกอบการ หาจุดสมดุลร่วมกันในบริบทส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยยึดหลักสังคมกับความเชื่อในทางศีลธรรมและสำนึกทางศีลธรรมของคน เพราะ ศีลธรรมเป็นฐานที่สำคัญของกฎหมาย ความชอบธรรม เป็นธรรม ทั้งในแง่ของ หลักการและการนำไปปฏิบัติ วิธีการสร้างความมีส่วนร่วมและยอมรับร่วมกันอาจจะทำเวทีประชาคมให้ประชาชนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมแสดงความคิดเห็น เป็นการส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ร่วมกันดูแลกันเอง และเห็นความสำคัญและผลเสียหายร้ายแรงจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกิดการยอมรับ และร่วมสร้างมาตรการทางสังคม บังคับใช้โดยคนในชุมชน ส่งผลให้เกิดการยอมรับและปฏิบัติอย่างยั่งยืน

2. สร้างกลไกการบังคับใช้กฎหมายให้บรรลุผลตามเป้าหมาย และเจตนารมณ์ของกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้กฎหมายมีความศักดิ์สิทธิ์ ผู้รักษากฎหมาย ต้องมีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก และมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่ต้องนำมาใช้อย่างดีระบบและกลไกการบังคับใช้กฎหมาย ต้องเอื้ออำนวยต่อการดำเนินการ มีศูนย์ข้อมูลให้ประชาชนสามารถตรวจสอบในเบื้องต้นได้ว่า มีกฎหมายอะไรบ้างที่ต้องปฏิบัติตาม มีขั้นตอนกระบวนการอะไรบ้าง

3. ปรับเปลี่ยนความเชื่อ ค่านิยม เกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

⁵⁴ สุริยา โอทยากุล. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการก่อนและหลังการรื้อปรับปรุงองค์การ. หน้า14 วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารองค์การ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกริก.

⁵⁵ กิตติ บุนนาค. (2536). การนำนโยบายภาษีมูลค่าเพิ่มไปปฏิบัติ : การศึกษาวิเคราะห์เชิงปรากฏการณ์ในธุรกิจโรงแรม. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาให้เป็นเรื่องที่ผิด ไม่ดี เป็นการผิดกฎระเบียบของสังคม โดยเฉพาะการบริโภคเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในที่สาธารณะ เช่นวัด สถานที่ราชการ สวนสาธารณะ เพื่อสร้างมาตรการทางสังคมในการลงโทษผู้ละเมิดข้อกำหนดที่ดำเนินการโดยชุมชน สร้างค่านิยมส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วย สิ่งดีๆ ของดีเมืองเก่า ภูเก็ต สร้างความสุขความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวด้วยการท่องเที่ยวเกี่ยวกับธรรมชาติ ชายหาด ที่สวยงามและของดีเมืองเก่าของเมืองภูเก็ต

4. จัดทำสื่อและประชาสัมพันธ์เชิงรุกและต่อเนื่อง สม่ำเสมอ พัฒนารูปแบบสื่อในการประชาสัมพันธ์ให้มีรูปแบบใหม่ๆ โดนใจและสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละกลุ่มอายุ ปรับรูปแบบประชาสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกับการประชาสัมพันธ์ “ให้เหล้าเท่ากับแข่ง” การประชาสัมพันธ์ในลักษณะนี้ส่งผลให้การให้ของขวัญวันปีใหม่ด้วยเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ลดลง หน่วยงานราชการต่างๆ ไม่กล้าที่จะซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เป็นของขวัญให้แก่ผู้บริหาร เพื่อนหรือคนที่รัก

11. สรุป

การปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในภูเก็ต พบว่ารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์กับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกลมกลืน การปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ที่มีการปฏิบัติมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด) คือ การห้ามขายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในวันพระใหญ่ 4 วัน คือ เข้าพรรษา มาฆบูชา วิสาขบูชา และอาสาฬหบูชา และ การห้ามตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในวัด มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติระดับปานกลางเท่ากัน ส่วนการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ที่มีการละเมิดมากที่สุด คือ ห้ามจำหน่ายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์แก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติ น้อยที่สุด ปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและอ้อมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบายควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในภูเก็ตมีทั้งหมด 4 ตัวแปร คือ การสื่อสารประชาสัมพันธ์ ทักษะคิด การรับรู้ และความพึงพอใจ

กิตติกรรมประกาศ

ขอบคุณผู้อำนวยการโรงพยาบาลป่าตอง เทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลเมืองป่าตอง ที่ให้การสนับสนุนความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- กิตติ บุนนาค. (2536). การนำนโยบายภาษีมูลค่าเพิ่มไปปฏิบัติ : การศึกษาวิเคราะห์เชิงปรากฏการณ์ในธุรกิจโรงแรม. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กมลพร กัลยาณมิตร (2550). การนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ควบคุมโรค, กรม. (2553 ก). แนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่. หน้า 10-12. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรค.
- ควบคุมโรค, กรม. (2553 ข). พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551. สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ กรุงเทพฯ: กรมควบคุมโรค.
- ควบคุมโรค, กรม. (2553 ค). แนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่. หน้า 6. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรค.
- จุฬารณย์ โสตะ. (2546). การพัฒนาศักยภาพการนำนโยบายแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์แห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ. หน้า 21-22 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุสิตบัณฑิต สาขาพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตจิรา ไชยขวัญ. (2556). ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนของสมาชิกอำเภอสวี. หน้า 7 วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เจษฎา จงไพบูลย์พัฒน. (2011). โครงการยุติความรุนแรงในสตรีและเด็ก 2554.

ภูเก็ต : โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต

ณรงค์ โพธิ์พูกษานันท์. (2550). **ระเบียบวิธีวิจัย**. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ตำรวจแห่งชาติ, สำนัก. (2553). **อุบัติเหตุจราจร**. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

ทักษพล ธรรมรังสี. (2552). **สุราและผลกระทบ: ความเชื่อกับความจริง**. แผนงานพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านนโยบายแอลกอฮอล์ สำนักพัฒนา
นโยบายแอลกอฮอล์สุขภาพระหว่างประเทศ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

ทศพล ทรรศนกุลพันธ์. (2552). **นักกฎหมายกับการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ**.
เชียงใหม่: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทองใบ สุดซารี. (2536). **การนำนโยบายของวิทยาลัยครูไปปฏิบัติกรณีศึกษา
สหวิทยาอีสานใต้**. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต
คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บัณฑิต ศรีไพศาลและคณะ. (2551). **รายงานสถานการณ์สุราประจำปี พ.ศ. 2551**.
กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

ประภา นัครา. (2555). **สัมภาษณ์กลุ่มสถานประกอบการและกรรมการควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต**. กลุ่มงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต.

_____. (2556). **กระบวนการนำนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ไปปฏิบัติจังหวัดภูเก็ต**. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์การ
พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

ปาริฉัตร สีนธุงศ์. (2011). **การปฏิบัติตามกฎหมายพลเมืองดี**. [ออนไลน์].
สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2555. จาก <http://parichut.wordpress.com/page/2/>.

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และสมชาติสว่างเนตร. (2535). **การวิเคราะห์แนวโน้มด้วย
วิธีเรสสถิติสำหรับนักวิจัยทางวิทยาศาสตร์สังคมและพฤติกรรม**.
กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พงษ์เดช สารการ และเยาวเรศ คำระนาต. (2551). **พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่ม**

ดื่มแอลกอฮอล์กับการกระทำความรุนแรงต่อสตรีในจังหวัด

ขอนแก่น. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

มานิตา จันทรเศรชชี. (2551). **ทัศนคติของเกษตรกรต่อการเลี้ยงกระบือใน**
จังหวัดอุทัยธานี. หน้า 8 วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา
วิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มนตร์ธม์ ถาวรเจริญทรัพย์ และคนอื่น. (2551). **การศึกษาต้นทุน ผลกระทบ**
ทางสังคมสุขภาพ และเศรษฐกิจของการบริโภคเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในประเทศไทย: โครงการประเมินเทคโนโลยีและ
นโยบายด้านสุขภาพ. หน้า 55-59, 66. กรุงเทพฯ: กรมอนามัย
กระทรวงสาธารณสุข.

วันเพ็ญ ขวรางกูร. (2539). **ทัศนคติและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของชาวเขา**
เผ่าอ้าก้อ หมู่บ้านผาหมี อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. สารนิพนธ์
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิริยาภรณ์ เจริญชีพ (2545). **พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้น**
ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาสถาบัน
ราชภัฏธนบุรี.

วรเดช จันทรศร. (2548 ก). **ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ
: พริกหวานกราฟฟิค.

_____. (2532 ข). **การนำนโยบายไปปฏิบัติ : ตัวแบบ และคุณค่า.**
อ้างอิงใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และ ดนัย เทียนพุฒ. **การวิจัยเชิง**
นโยบาย : รูปลักษณ์ใหม่ของการกำหนด อนาคต. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์และทำปกเจริญผล.

วรเดช จันทรศร. (2527ค). **การนำนโยบายไปปฏิบัติ : ตัวแบบและคุณค่า. วารสาร**
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 24(4): 535 - 554.

วิวัฒน์ ศีตมโนช. (2555). **ทศวรรษของการดำเนินความปลอดภัยทางถนน 2554**
- 2563. ภูเก็ต: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต.

- ศุภมาศ อังศุโชติและคณะ. (2551). **สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ เทคนิคการซีโปรแกรม LISREL**. กรุงเทพฯ : มิสชั่นมีเดียจำกัด.
- สุริยา โอทยากุล. (2544). **การศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการก่อนและหลังการรื้อปรับองค์การ**. หน้า14 วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารองค์การ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกริก.
- เสกสรร นิสัยกล้า. (2550). **การนำนโยบายหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ธรรมาภิบาล) ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต, สำนักงาน. (2552). **สรุปผลการเฝ้าระวังควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดภูเก็ต**. กลุ่มงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ. ภูเก็ต : สำนักสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต.
- สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต, สำนักงาน. (2553). **ข้อมูลประชากรจังหวัดภูเก็ต ปี 2553**. ภูเก็ต : กลุ่มงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต.
- แสงประทีป โกมลบุตร. (2555). **ตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**. ภูเก็ต: สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนภูเก็ต. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2556 จาก <http://cas.or.th/index.php/news/352>.
- สงคราม เสี่ยมพัตร์. (2549 ก). **ยุทธศาสตร์การจัดการความปลอดภัยทางถนนของไทย : ศึกษากรณีการบังคับใช้กฎหมายในการตรวจจับผู้ขับขี่ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. อ้างถึงใน Brevor, Garry D., & Deleon, P. (1983). **The foundation of policy analysis**. Illinois : Homewood The Dorsey Press.
- สมบัติ ท้ายเรือคา. (2551). **ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กทม.สนธิ์ : ประสานการพิมพ์.

อุดม สำอางกุล. (2524). จิตวิทยาสังคม. เชียงใหม่: วิทยาลัยครูเชียงใหม่.

อำภา แสงกล้า. 2536. การรับรู้เกี่ยวกับพิษภัยของการบริโภคอาหารที่มีสิ่งปนเปื้อน และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรปราการ.

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

APINAN. (2012). ทฤษฎีการรับรู้. (online). สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2557. จาก <http://finearts.exteen.com/20121109/entry>

Goodwin, L. & Moen, P. (1981). **The evolution and implementation of family welfare policy**, Ian Daniel A. Mazmanian and Paul A. Sabatier, eds. , Effective policy implementation. Lexington, Mass.: Lexington Book, pp. 147 - 168.

George, C. Edwards. (1980). Implementing Public Policy. Washington, DC : Congresson Quarterly Press pp.148.

Hair., et al. (2005). Multivariate data analysis. 5th ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice – Hall International, Inc.

Mazmanian, D. A., & Sabatier, P. A. (1980). The implementation of public policy : A framework of analysis. **Policy Studies Journal**. 5 (54) : 538 - 560.

Nakamura, R. T. & Smallwood, F. (1980). **The politics of policy implementation**. New York : St. Martin's Press.

Room, R., et al. (2002). **Alcohol in developing societies: A public health approach**. Helsinki: Finnish Foundation for Alcohol Studies and the World Health Organization

World Health Organization. (2007). **Evidence-based strategies and interventions to reduce Alcohol - related harm: Global assessment of public-health problems caused by harmful use of alcohol**. Geneva: World Health Organization.